

اعطای جایزه ی صلح نوبل به خانم شیرین عبادی:

یک دستاورد بزرگ برای مبارزه ی مردم ما،

یک شکست بزرگ ارتجاع دینی حاکم در ایران!

*

رادیو سراسری سوئد، در ساعت ۱۱ بامداد امروز ۱۸ مهر ماه ۱۳۸۲ (۱۰ اکتبر ۲۰۰۳)، خبر داد که جایزه ی صلح نوبل امسال به خانم شیرین عبادی، حقوقدان و مبارز جبهه ی دفاع از حقوق زنان و کودکان در ایران؛ تعلق گرفته است. نام خانم عبادی، که به موازات مبارزه و دفاع از حقوق زنان، به شرایط نابهنجار زندگی کودکان خیابانی نیز توجه داشت و در این زمینه هم فعالیت می کرد؛ از سال پیش در لیست کسانی که شایستگی دریافت جایزه ی صلح نوبل را دارند، گنجانده شده بود.

حتماً می دانید که خانم شیرین عبادی، نخستین زن قاضی در ایران بود. او، پس از استیلای پیامبران تاریکی و تباهی بر میهن ما از کار قضاوت محروم و برکنار شد. او اما در برابر دست درازی دینداران حاکم، تسلیم نشد و در جامه ی «وکیل مدافع»، به مبارزه و مقاومت در برابر تضييع حقوق زنان و کودکان، این نخستین قربانیان نظام دین سالار حاکم، تا به امروز ادامه داده است. او، در کنار «ناصر زر افشان» و.. از جمله وکلای خانواده های قربانیان «قتل های زنجیره ای» نیز بود؛ که به دلیل تلاش برای پی گیری این پرونده و روشنی افکندن بر «تاریکخانه ی اشباح»، با تهدیدات و تضييقات و زندان رو به رو گردیدند. باید دید واکنش «میوه چینان»، هیأت مؤتلفه ی «چپ»، که تا دیروز مبارزه ی همانند های شیرین عبادی در ایران را به سخره گرفته و آن را نفی و رد می کردند؛ امروز چه خواهد بود؟!

بی هیچ شك و شبهه ای؛ اعطای این جایزه به خانم عبادی، يك پیروزی بزرگ برای مردم ما، بویژه زنان سرفراز میهن بلازده ی میهن ما، در مبارزه ی عادلانه برای دموکراسی و

مردم سالاری و در ستیز با نیروهای سیاهی و تباهی؛ می باشد. مبارزه ای که در شرایط بسیار سخت و شاق، از آغاز به قدرت خزیدن نیروهای واپس گرا، که بر آن بوده و هستند تا با تحمیل «قوانین» و «احکام» ارتجاعی اسلام، مردم و میهن ما را با خود به تاریکی های قرون وسطا، واپس کشند؛ آغاز شده و تا حذف و طرد این دشمنان زندگی و زیبایی، و استقرار جمهوری دموکراتیک و لائیک به جای نظام واپس گرای حاکم، پی گرفته خواهد شد.

جا دارد تا این پیروزی را به خانم شیرین عبادی و به همه ی زنان سربلند میهن مان، بویژه به همه ی تلاشگران جبهه ی فرهنگی، معلمان و شاعران و نویسندگان و ناشران و حقوقدانان و هنرمندان و.. که تن به ذلت و خواری تحمیلی شب پرستان نداده و نمی دهند و آنی از مبارزه و مقاومت دست نشسته اند؛ شادباش گفت. تاریکی، در ستیز با روشنی؛ زشتی و پلیدی و تباهی، در ستیز با زیبایی و پاکی و زندگی؛ ناگزیر از زانو زدن و ترک صحنه است. بی هیچ شك و شبهه ای، مبارزه ی عادلانه ی مردم میهن ما نیز در آینده ای نزدیک، با پیروزی نهائی روبه رو خواهد شد. برای نزدیک تر شدن این روز، بکوشیم!

۱۰ اکتبر ۲۰۰۲-۱۸ مهر ۱۳۸۲